

Sygn. akt VU 1962/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Główczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku R. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania R. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 10 lutego 2014 roku

znak (...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 1962/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 lutego 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy R. D. prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił żadnego okresu takiej pracy, wobec wymaganych 15 lat.

W odwołaniu od powyższej decyzji, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż ubezpieczony nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, wobec wymaganych 15 lat, R. D. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury od dnia złożenia wniosku, 28 stycznia 2014 r. oraz zasądzenie od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca wskazał, że w okresach:

- od 04 czerwca 1973 r. do 31 października 1978 r., w Zakładzie (...) w L. pracował jako betoniarz-zbrojarz i wykonywał prace wymienione w wykazie A, dział V pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku

emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm.) – prace zbrojarskie i betoniarskie (5 lat, 4 miesiące i 28 dni),

- od 17 listopada 1978 r. do 31 marca 1983 r., w (...) P. wykonywał prace zgodnie z angażem na stanowisku murarz pieców i urządzeń przemysłowych, wymienione w dziale XIV, poz. 10, pkt 5 murarz zarządzenia nr 3 MHiPM z dnia 30 marca 1985 r. (4 lata, 4 miesiące i 15 dni),

- od 01 kwietnia 1983 r. do 13 maja 1991 r., nadal w (...) P. mając angaż na stanowisko murarz – tynkarz – blacharz, wykonywał prace blacharz – dekarz, wymienione w dziale V, poz. 9 pkt 1 oraz prace montera urządzeń i konstrukcji metalowych, określone w dziale V, poz. 5 pkt 2 wymienionego zarządzenia (8 lat, 1 miesiąc i 13 dni),

- od 14 maja 1991 r. do 19 lipca 1993 r. pracował zgodnie z angażem jako młynowy minerałów na powierzchni, wykonując prace wymienione w dziale III, poz. 50 (2 lata, 7 miesięcy i 6 dni),

przepracował w szczególnych warunkach łącznie 20 lat i 6 miesięcy pracy w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie uzasadniając swoje stanowisko analogicznie jak w zaskarżonej decyzji. Ponadto organ rentowy wskazał, że nie uznał za wykonywane w szczególnych warunkach prac wymienionych w odwołaniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. D. urodził się (...), na dzień 01.01.1999 r. wykazał 26 lat, 2 miesiące i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych, oraz jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, lecz złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku OFE, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

(n i e s p o r n e)

W okresie od 04 czerwca 1973 r. do 31 października 1978 r. R. D. wykonywał w Zakładzie (...) w L., w dziale uchylnym, prace betoniarza. Jego praca polegała na zalewaniu w formach uchylnych betonem przygotowanego wcześniej zbrojenia.

d o w ó d: zeznania świadków: S. J., e-protokół: 00:36:00 - 00:38:00, A. J., e-protokół: 00:40:00 - 00:42:00, świadectwo pracy, k. 15 akt rentowych.

Wnioskodawca pracował w Zakładach (...) P., gdzie w czasie 17 listopada 1978 r. do 13 maja 1991 r. faktycznie pracował w oddziale remontowo – budowlanym i przeważnie, w brygadzie dekarzsko – blacharskiej wykonywał prace blacharsko – dekarzskie. W tym okresie posiadał formalny angaż na stanowisko murarz pieców i urządzeń przemysłowych na powierzchni, przy czym pracy takiej nie wykonywał. W okresie zimowym oraz w dniach niepogody wykonywał na warsztacie prace przygotowawcze. W ramach tych prac wyginał blachy, które następnie lutował, wykonując z nich rynny i rury spustowe oraz pasy nadrynnowe. Ubezpieczony nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prac dekarzskich, bowiem do jego podstawowych obowiązków należało ponadto wykonywanie prac blacharskich, które wykonywał na warsztacie. Z dniem 14 maja 1991 r. przeniesiono wnioskodawcę z Oddziału (...) na Oddział (...) i powierzono mu stanowisko młynowego minerałów.

d o w ó d: zeznania świadków: S. B., e-protokół: 00:20:00 – 00:24:00,

J. S., e-protokół: 00:27:00 – 00:30:00,

J. T., e-protokół: 00:33:00 – 00:34:00,

w aktach osobowych – angaże.

W czasie od 14 maja 1991 r. do 19 lipca 1993 r. R. D. wykonywał prace młynowego minerałów.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie albowiem ustalenie zaskarżonej decyzji wskazujące na brak wymaganych co najmniej 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach jest w świetle zebranego w sprawie materiału uzasadnione.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr. 10, poz. 49) okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Przewidziane w § 22 powołanego rozporządzenia ograniczenia dowodowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych, wnioskodawca może udowadniać okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

W sprawie bezspornym był fakt, iż na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca wykazał wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, ukończył 60 lat i będąc członkiem OFE zgromadzone na tym funduszu środki przekazał za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa.

Sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiadał nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach; według ustaleń zaskarżonej decyzji wnioskodawca nie udokumentował żadnego okresu wykonywania pracy w takich warunkach.

W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., ubezpieczony nie spełnił warunków wskazanych w treści przepisu art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponieważ nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z przyczyn wskazanych w odpowiedzi na odwołanie organ rentowy nie uznał wskazanych w niej okresów pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach.

W świetle całokształtu zebranego w sprawie materiału kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy znaczenie ma ocena charakteru wykonywanej przez wnioskodawcę w czasie od 17 listopada 1978 r. do 13 maja 1991 r. pracy. Bez tego bowiem okresu (12 lat, 5 miesięcy i 28 dni) wymiar pozostałych dokumentowanych przez niego okresów jest krótszy od wymaganych 15 lat. Jakkolwiek formalny angaż sugeruje powierzenie obowiązków murarza pieców i urządzeń przemysłowych, to jednak faktycznie we wskazanym wyżej okresie ubezpieczony wykonywał prace blacharza - dekarza. Taka sytuacja nie była odosobniona, albowiem także świadkowie S. B. i J. S. z angażem ślusarza remontowego w jednej brygadzie z wnioskodawcą wykonywali pracę dekarza blacharza. Na tę okoliczność wprost wskazuje treść zeznań wymienionych świadków. W świetle zebranego w sprawie materiału, w omawianym okresie ponad 12 lat R. D. nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prac dekarza. Poza bowiem wykonywaniem takich prac, wymienionych jako wykonywane w szczególnych warunkach w wykazie A, Dział V, poz. 9 (prace dekarские), wnioskodawca wykonywał jeszcze ponadto prace blacharskie, nie wymienione w tym wykazie. Stąd w odniesieniu do omawianego okresu nie została spełniona przesłanka określona przepisem § 2 wymienionego rozporządzenia. W tych zaś okolicznościach ocena pozostałych spornych okresów, których łączny wymiar jest krótszy od wymaganych co najmniej 15 lat, jest bezprzedmiotowa. Niezależnie bowiem od charakteru wykonywanej w tych spornych okresach pracy, ustalenia zaskarżonej decyzji wskazujące na brak wymaganych co najmniej 15 lat okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach są uzasadnione.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.